

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ*

Υ Π Ο

ΛΕΩΝΙΔΟΥ ΙΩ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΟΥ

ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1935.

Συμφώνως πρὸς τοπικὴν ἐν Ἰαπωνίᾳ Στατιστικὴν τοῦ ἔτους τούτου, ἡ πληθυσμιακὴ Στατιστικὴ τῆς Ἰαπωνίας καθόλου τε καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ μέρους εἶχεν ὡς ἑξῆς:

Πληθυσμὸς 99.456.818 ἦτοι :

Παλαιὰ Ἰαπωνία	69.254.148
Κορέα	22.899.038
Φορμόζα	5.212.426
Σαχαλὶν	331.943
Κουαντούγκ	} 1.656.726
N. Μαντζουρία	
Νότιαι νῆσοι	} 102.537
Manduts	
	<hr/> 99.456.818 ¹

1936.

10.— Τῷ 1936 ἀνεδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ Ἐφημερίδι «Πρωτὰ» ἀπὸ στατιστικοῦ ἐν Εὐρώπῃ Ὁργανισμοῦ αἱ ἀκόλουθοι θρησκευτικαὶ πληροφορίαι, προφανῶς σφαλераὶ ὡς πρὸς τοὺς Πρωτογόνους, τοὺς Βουδδιστὰς καὶ τὸν πληθυσμὸν τῆς γῆς, ἀς διὰ τοῦτο διορθοῦμεν παραπλευρῶς ἀπὸ τῆς συγκρίσεως πρὸς τε τὰς προηγουμένας καὶ τὰς ἐπομένας κατὰ τρόπον, ἀνταποκρινόμενον κατὰ μεγίστην δυνατὴν προσέγγισιν εἰς τὴν πραγματικότητα:

* Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου τεύχους.

1. Scharschmidt, σ. 48 ἑξ.

Ἡ δημοσιευθεῖσα ὀρθοκρειακὴ στατιστικὴ		Ἡ ἔγγιστα τῇ πραγματικότητι	
Πρωτόγονοι	84 ἐκ.	140 =	8,05
Κομφουκιανισμὸς } Σιντοϊσμὸς } Βουδδισμὸς }	444	300 =	17,24
Χινδουϊσμὸς		17 =	0,977
Ἰουδαϊσμὸς		127 =	7,30
Ἰσλαμισμὸς	230	230 =	13,22
Ἰουδαϊσμὸς	12	12 =	0,68
Ἰσλαμισμὸς	230	235 =	13,50
Ἀνεξακρίβωτοι		14 =	0,803
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ	665	665 =	61,77
24,96% Ὁρθόδοξοι	166	=	9,54%
44,36% Ῥωμαιοπαπικοὶ	295	=	16,96
30,68% Προτεστάνται	204	=	11,73
100% Πληθυσμὸς τῆς γῆς	1.665	1.740	= 100 %

Περὶ τῆς χριστιανικῆς ἐν Ἰνδία ἱεραποστολῆς πληροφоруμένα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο¹ τὰ ἐξῆς:

Ἐπὶ πληθυσμοῦ ἐν Ἰνδίας 350 ἐκ., 6 ἐκ. μόνον εἶναι οἱ Χριστιανοί, ἤτοι 1,71%.

Ἐν 38 ἀνωτέραις Σχολαῖς τῆς ἐν Ἰνδίας προτεστάντικῆς ἱεραποστολῆς ἐξεπαιδεύοντο 15322 νέοι Ἰνδοὶ (ἐξ ὧν 2554 χριστιανοὶ καὶ 12768 μὴ Χριστιανοί) ὑπὸ 656 διδασκάλων (ἐξ ὧν 245 χριστιανοὶ καὶ 411 μὴ χριστιανοί).

Ἐκ τῶν 12768+411=13179 μὴ χριστιανῶν τούτων (μαθητῶν καὶ διδασκάλων) οὐδὲ μία δωδεκάς ἐγένοντο χριστιανοὶ ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας².

Ὡς πρὸς τὴν Ῥωμαιοπαπικὴν ἱεραποστολὴν παρέχεται ἡ πληροφορία, ὅτι οὐδὲ αὕτη ἐσημείωσεν ἀπὸ ἐτῶν προσέλευσιν εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Τὰ ἐν Ἰνδίας μεγάλα ἱεραποστολικά κολλέγια καὶ Πανεπιστήμια τῆς ἐν λόγῳ Ῥωμαιοπαπικῆς ἱεραποστολῆς, ὧν ἕκαστον ἠρθίμει 1500-2000 σπουδαστάς, δὲν κατάρθωσαν ἐντὸς δεκαετίας νὰ σημειώσουν προσελεύσεις εἰς τὸν Χριστιανισμόν εἰμὴ ὀλιγίστων, ἀνηκόντων εἰς τὴν κατωτάτην κοινωνικὴν τάξιν, περὶ ὧν διεπιστώθη ὅτι ἐπραῶσαν τοῦτο ἐκ συμφέροντος, ὅπως τύχασιν εὐρωπαϊκῆς προστασίας³. Συμπληρωματικῶς ὑπεδεικνύετο ἡ ἀνάγκη ἰδρύσεως ἐν Ῥώμῃ ἐιδικοῦ ἐπιστημονικοῦ Ἰνστιτούτου πρὸς σπουδὴν τῶν Ἰνδικῶν ὀρθοκρεισμάτων ὡς πρώτη προϋπόθεσις πρὸς μὀρφωσιν ἱεραποστολῶν διὰ τὰς Ἰνδίας· ἐκ τῆς ὑποδείξεως ταύτης σαφῶς προκύπτει, ὅτι τὰ εἰς Ἰνδία ἐξαποστελλόμενα ἱεραποστολικά χριστιανικά στελέχη ἐστεροῦντο ὀρθοκρειολογικῆς μορφώσεως ἐιδικῆς διὰ τὰ Ἰνδικὰ ὀρθοκρειμάτα, ὡς δὲ διὰ μακρῶν ἀναπτύσσεται ἐν τῇ Ἐπιστήμῃ τῆς ἱεραποστολῆς, ἀσκη-

1. Johannis Witte, Die Christus-Botschaft und die Religionen der Erde (Göttingen 1936), σελ. 26 ἐξ.

2. Report of the Commission on Christian Higher Education in India (London 1931), σ. 388 (Witte, ἐνθ' ἀν., σελ. 27 ἐξ.).

3. Witte, σ. 28 ἀπὸ Ῥωμαιοπαπικοῦ περιοδικοῦ «Ecclesiastica» 18 Ἰουν. 1932.

σις ἱεραποστολῆς εἶναι ἀδύνατος ὑπὸ ἱεραποστολῶν, μὴ ἐπιστημονικῶς κατηγορισμένων εἰς τὰ θρησκευόμενα τῆς περιοχῆς, εἰς ἣν πρόκειται νὰ μεταλαμπαδεύσωσι τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν¹.

1937.

Ἰπὸ τοπικῆς στατιστικῆς ἐρεύνης ἐν Ἰαπωνίᾳ διεπιστώθη, ὅτι ἡ ἐν αὐτῇ λαϊκῇ θρησκείᾳ ἦτοι ὁ Σιντοϊσμός, ἐμφανίζων ἀποχρώσεις εἰς 13 αἱρέσεις, περιελάμβανε κατὰ τὸ ἔτος 1937: 17.376.519, ἐξ ὧν 4.312.383 ἀνήκον εἰς τὴν ὑπὸ χριστιανικὴν ἐπίδρασιν θρησκειακὴν ὁμάδα Tenrikyo².

1. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἴδε: Λεωνίδου Ἰω. Φιλιππίδου, Ἡ ἱστορία τῶν θρησκευμάτων καθ' ἑαυτὴν καὶ ἐν τῇ Χριστιανικῇ Θεολογίᾳ (Ἀθῆναι 1938), σελ. 161 ἐξ. — Τοῦ αὐτοῦ, Ἀγιογραφικὴ θεμελιωσις τῆς Χριστιανικῆς Ἱεραποστολῆς, (Ἀθῆναι 1956), σελ. 19 — Τοῦ αὐτοῦ, Θρησκευτικὴ ζωὴ τῶν πρωτογόνων (Ἀθῆναι 1964), σελίς 134 ἐξ., ἐν πᾶσι δὲ τούτοις καὶ τὴν σχετικὴν βιβλιογραφίαν. Πρβλ. καὶ Gerhard Rosenkranz, Die Notwendigkeit evangelisch-theologischen Studiums der Fremdreigionen um der Missionswillen, ἐν: Theologische Literaturzeitung (Berlin) 75 Jhrg. (1950), σ. 307-314. Πρβλ. καὶ: Missions, ἐν: James Hastings, Encyclopaedia of Religion and Ethics² (Vol. VIII (Edinburgh 1930), σελ. 700 ἐξ., ἐνθα πληροφoρῖαι περὶ τῶν κατὰ χώρας χριστιανικῶν ἱεραποστολῶν καὶ τῆς ἱστορίας των, ὡς καὶ πλουσία βιβλιογραφία· ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέροντες εἶναι οἱ πίνακες τῶν σελίδων 715: «Ῥωμαιοκαθολικὰ καὶ θρησκευτικὰ τάγματα καὶ ἱεραποστολικαὶ ἑταιρεῖαι καὶ αἱ ἐν τῷ κόσμῳ περιοχαὶ τῆς δράσεώς των»—σελ. 720: «Στατιστικὴ τῶν Ῥωμαιοκαθολικῶν ἀποστολῶν ἐν Ἰνδοκίνα καὶ Σιάμ»—σελ. 726 ὁμοίως: ἐν τῷ Εἰρηρικῷ Ὀκεανῷ (1913) — σελ. 727: «Ῥωμαιοκαθολικαὶ ἱεραποστολαὶ κατὰ τὸν 19ον αἰῶνα» (Στατιστικὴ τοῦ 1908). — Ἐνδιαφερόσασαι ἐπίσης εἶναι αἱ ἐν τῇ αὐτῇ σειρᾷ ἄρθρων πληροφoρῖαι περὶ τῆς ἱεραποστολικῆς δράσεως ἐξωχριστιανικῶν θρησκευμάτων: Βουδδισμοῦ ἐν Κίνα, Θιβέτ, Κορέα καὶ Ἰαπωνίᾳ (ὑπὸ M. Anesaki), Ἰσλαμισμοῦ (ὑπὸ T.W. Arnold) καὶ Ζωροαστρισμοῦ (ὑπὸ Louis H. Gray). — Πρβλ. ὡσαύτως καὶ τὴν σειρὰν ἄρθρων: Mission, ἐν: RGG² (Die Religion in Geschichte und Gegenwart), IV. Band (Tübingen 1930), σελ. 39 ἐξ., ἐνθα πραγματεῖαι περὶ τῆς Ἱεραποστολῆς καθόλου ἐξ ἐπόψεως θρησκευολογικῆς, περὶ τῶν Ἱεραποστολῶν Προτεσταντικῆς καὶ Ῥωμαιοκαθολικῆς καὶ ἐξολογώσασαι Στατιστικoὶ πίνακες μετὰ πλουσίας βιβλιογραφίας, ὡς καὶ τὴν σειρὰν ὁμοίων πληροφoριῶν ἐν: RGG³ ἐν ἀντιστοιχῷ λήμματι: Mission καὶ H. Dürr, Heidenpredigt, αὐτόθι, V, σελ. 537 ἐξ. — Πρβλ. ὡσαύτως: Thomas Ohm, O.S.B., Die christliche Theologie in Asiatischer Sicht (Münster 1949), τὴν λαμπρὰν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἱεροδ. Ἀναστασίου Γιαννουλάτου πρὸς ἀνεγκαινισμὸν καὶ ὀργάνωσιν ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς, ὡς καὶ τὴν σειρὰν τοῦ ἑπ' αὐτοῦ ἐκιδιδόμενου ἱεραποστολικοῦ περιοδικοῦ «Πορευθέντες» (1958 ἐξ.). — Ἡλιὰ Βουλγαράκη, Ἱεραποστολή, ἐν Περιοδ. Ἐκκλησιαστικῆς (Ἀθηνῶν), ἀριθμ. 10-13 (15 Μαΐου — 1 Ἰουλίου 1963). — Μητροπολίτου Κεντρῶος Ἀφρικῆς Κυπριανοῦ, Ἡ νεωτέρα διελθούσα τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀφρικὴν (Ἀλεξάνδρεια 1963). — Τὸ θέμα τῆς Ἱεραποστολῆς ὡς Ἐπιστήμης θ' ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς ἐν ἰδιαιτέρᾳ αὐτοτελεῖ πραγματεῖᾳ.

2. Δ. C. Holtom (ἴδε βιβλιογραφίαν), σελ. 285.

1939.

11. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐδημοσιεύθη¹ ἡ ἀκόλουθος στατιστικὴ, συμπληρουμένη ὑφ' ἡμῶν διὰ προσδιορισμοῦ τῶν ποσοστιαίων ἀναλογισμῶν:

Εἰς ἑκατομμύρια :

Πληθυσμὸς γῆς: 2.039 ἑκ.

Πρωτόγονοι	114 =	5,63%	ἔξ ὧν :
Κομφουκιανισμὸς	352 =	17,26	Εὐρώπη 510 = 25 %
Ταοῖσμὸς	40 =	1,96	Ἀσία 1.122 = 55,03
Σιντοῖσμὸς	18 =	0,89	Ἀφρικὴ 142 = 6,97
Βουδδισμὸς	211 =	10,34	Ἀμερικὴ 255 = 12,5
Χινδουῖσμὸς	245 =	12,01	Αὐστραλία 10 = 0,5
Ἰουδαϊσμὸς	15 =	0,73	2.039 = 100 %
Ἰσλαμισμὸς	234 =	11,47	
Ἀνεξακριβῶτοι	78 =	3,81	
ΕΞΩΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ			
ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ	1.307 =	64,10	: Ὀρθόδοξοι 147
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ	732 =	35,90	Ῥωμαιοπαπικοὶ 382
			Προτεστάνται 194
			Ἄλλοι 9

2.039 = 100 %

Ἡ σχετικὴ ἐπιμέλεια τῆς στατιστικῆς ταύτης, παρὰ τὴν εἰς ἑκατομμύρια μόνον ἀναγραφὴν τῶν ὀπαδῶν τῆς, εἶναι προφανής· ἐντύπωσιν μόνον προκαλοῦσιν οἱ ἠῤῥημένοι ἀριθμοὶ τοῦ Κομφουκιανισμοῦ, τοῦ Βουδδισμοῦ καὶ τῶν ἀνεξακριβῶτων.

Ὡς πρὸς τὸν Κομφουκιανισμόν, οὗτος δὲν δύναται εἰς τὴν πραγματικότητα νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 315 ἑκ., λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀπὸ τῶν προηγούμενων καὶ τῶν ἐπομένων στατιστικῶν ἀριθμητικῆς εἰκόνας αὐτοῦ· δὲν πρόκειται δὲ πλέον περὶ τοῦ Κομφουκιανισμοῦ ἐν κυριολεξίᾳ. Οὗτος, ὧν πρὸ τῆς κομμουνιστικῆς ἐν Κίνα ἀπολυταρχίας ἡ ἐπίσημος κρατικὴ ἐν τῇ χώρᾳ θρησκεία, ἐδιώχθη σκληρῶς ὑπὸ τοῦ Κομμουνισμοῦ ἐπὶ 40ετίαν καὶ διώκεται ἔτι ὡς κατάλοιπον φεουδαρχικῆς ἐποχῆς μέχρι τοῦ νὰ θεωρῆται σήμερον, ὡς θρησκεία, «ὄλως ἐξηφανισμένος»². Ἄλλὰ καὶ ὁ Ταοῖσμὸς ὡς θρησκευτικὴ βιοθεωρία γαλήνης, ἡρεμίας, ταπεινοφροσύνης καὶ εἰρήνης ἐδιώχθη ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τάναντία τούτοις βιάζοντος κομμουνισμοῦ ὡς ἀντικείμενος πρὸς αὐτόν, τὰ δὲ ταοῖστικά μοναστήρια ἐξηφανίσθησαν· ὅθεν ὅ,τι ἀ ν α κ ρ ι-

1. Walterscheid, ἴδε βιβλιογραφίαν.

2. G. Naidenoff, Panorama statistique des religions contemporaines, ἐν: Lumière et Vie 11, 1953, σ. 17 παρὰ Thomas Ohm, σελ. 15.

βῶς χαρακτηρίζεται ὡς Κομφουκιανισμὸς καὶ Ταοϊσμὸς ἐν ταῖς στατιστικαῖς ἀπὸ τοῦ 1920 καὶ ἔξῃς εἶναι ἢ ἐν κυριολεξίᾳ Κινεζικὴ λαϊκὴ θρησκεία, τυπολογικῶς: θρησκειακὸς τις Συγκρητισμὸς, ἦτοι κράμα τῆς ἀρχαίας πολυθεϊκῆς ἐν Κίνα φυσεολατρείας, πνευματολατρείας, πανδυναμισμοῦ μετὰ τῆς προσιδιαζούσης αὐτῶ μαγείας, Κομφουκιανισμοῦ, Ταοϊσμοῦ καὶ Βουδδισμοῦ, τυπολογικῶς δυσπροσδιόριστος θρησκεία, ἐπιζῶσα μὲν τῶν ἐν Κίνα διωγμῶν, ἀλλὰ χαρακτηριζομένη ὑπὸ τοῦ Κομμουνισμοῦ ὡς δεισιδαιμονία.

Ὡς πρὸς τὸν Βουδδισμόν, οὐδὲ οὗτος δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 140 ἐκ., δεδομένου, ὅτι τῷ 1936 ἤριθμει 127 ἐκ. ἐντὸς 9 ἐτῶν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ αὐξηθῇ κατὰ (211-127=) 84 ἑκατομμύρια, δεδομένου μάλιστα, ὅτι τὸ 1955 ἐμφανίζεται μὲ 150 μόνον ἐκ.

Ὁ δὲ τῶν ἀνεξακριβῶτων ἀριθμὸς κυμαίνεται εἰς ὄλας τὰς στατιστικὰς περὶ τὰ 15 ἐκ., εἰπωμεν ὡς μέγιστον πιθανὸν ἀριθμὸν 17 ἐκ.

Οὕτως ἡ στατιστικὴ τοῦ 1939, ἐξαιρουμένης τῆς ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χριστιανῶν ποσοστιαίας ἀναλογίας τῶν ὁπαδῶν τῶν ἐπὶ μέρους ὁμολογιῶν, ἦτις ὡς πρὸς τοὺς ῥωμαιοπαπικούς παρουσιάζεται ἠῤῥξημένος, προσεγγίζει εἰς τὸ μέγιστον πιθανὸν ὄριον τὴν πραγματικότητα ὑπὸ τὴν ἀκόλουθον διωρθωμένην εἰκόνα, ὡς ἀποδεικνύει καὶ ὁ ἔξ αὐτῆς προκύπτων ἀριθμὸς πληθυσμοῦ γῆς, ἠῤῥξημένος κατὰ λογικόν ποσοστὸν ἐν σχέσει πρὸς τὸν τοῦ ἔτους 1936:

Πληθυσμὸς γῆς 1870ἐκ.

1939

Πρωτόγονοι	114 = 6,10%
Κομφουκιανισμὸς	315 = 16,84
Ταοϊσμὸς	40 = 2,15
Σιντοϊσμὸς	18 = 0,96
Βουδδισμὸς	140 = 7,49
Χινδουϊσμὸς	245 = 13,10
Ἰουδαϊσμὸς	45 = 0,80
Ἰσλαμισμὸς	234 = 12,52
Ἄνεξακριβῶτοι	17 = 0,90

ἔξ ὧν:

Εὐρώπη .. 25	% =	467,5
Ἀσία 55,03	=	1.029,61
Ἀφρική .. 6,97	=	130,339
Ἀμερικὴ . 12,5	=	233,750
Αὐστραλία 0,5	=	9,350
100 % =		1.870.549

ΕΞΩΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ

ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ..... 1.138 = 60,86

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ..... 732 = 39,14

20,08% Ὁρθόδοξοι 147

52,19% Ῥωμαιοπ. 382

26,50% Προτεστάν. 194

1,23% Ἄλλοι 9

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΓΗΣ..... 1.870 = 100%

Ἐν τῷ αὐτῷ, ἱεραποστολικῆς προελεύσεως, βιβλίῳ δημοσιεύονται καὶ αἱ ἐξῆς πληροφορίες:

Παγκόσμιος Ἱεραποστολή

Ῥωμαιοπαπική:

1929:	522 ἱεραποστολικαὶ περιοχαί.
	15 1/2 ἑκατομμύρια βαπτισθέντες εἰς Χριστόν.
	2 » κατηχούμενοι.
1923—1931:	Ἐβαπτίσθησαν 4.000.000 ὧν τὸ 1/2 ἐν Ἀφρικῇ.
1934:	Ὅργανα ἱεραποστολῆς:
	18.028 ἱερεῖς, ἀλλογενεῖς καὶ γηγενεῖς.
	8.775 λαῖκοί.
	50.555 ἀδελφαί, ἀλλογενεῖς καὶ γηγενεῖς.
	62.087 διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι.
	74.147 Κατηχηταί.
	<u>213.592</u>

Εἰδικώτερον: Γερμανική (Ῥωμαιοπαπική) Ἱεραποστολή ἀνά τὸν κόσμον:

1933:	56 περιοχαί, περιλαμβάνουσαι 100.000.000 μὴ Χριστιανούς, ἐν αἷς:
	1.047.261 βαπτισθέντες εἰς Χριστόν.
	163.576 Κατηχούμενοι.
	1.201 ἱερεῖς, Γερμανοὶ καὶ γηγενεῖς.
	865 ἀδελφοί.
	2.629 ἀδελφαί.
	3.680 Σχολεῖα.
	68.693 μαθηταί.

Προτεσταντική:

1925/1939:	7.625 ἱεραπόστολοι Ταγμάτων.
	3.819 ἱεραπόστολοι ἐξωταγματικοί.
	8.619 σύζυγοί των βοηθοί.
	9.125 ἱεραποστολικαὶ ἀδελφαί.
	<u>29.188</u>

Εἰδικώτερον: Γερμανική Ἱεραποστολή:

1930:	25 Ὅμιλοι εἰς 577 κυρίους ἱεραποστολικούς σταθμούς καὶ
	3.827 ὅμιλοι εἰς δευτερεύοντας ἱεραποστολ. σταθμούς.
	1.400 Ἱεραπόστολοι.
	35 ἱεραποστολικοὶ ἰατροί.
	200 ἱεραποστολικαὶ ἀδελφαί.
	980.583 εἰς Χριστόν βαπτισθέντες.

1940.

Κατὰ τοπικὴν ἐν Ἰαπωνίᾳ Στατιστικὴν τοῦ ἔτους τούτου, ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ἀνῆρχετο εἰς : 105.226.101 κατοίκους¹.

1946.

12. — Ἡ ἐπακολουθήσασα ἀνὰ τὸν πληθυσμὸν τῆς γῆς ἀναταραχὴ συνεπεία τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου καὶ αἱ συνεχιζόμεναι ἔτι ἀναταρακτικαὶ τῶν λαῶν συνέπειαι αὐτοῦ ἀνέστειλαν σὺν ἄλλοις πλείστοις καὶ τὴν δυνατότητα πληθυσμιακῆς ἀνὰ τὰς ἡπείρους σταθεροποιήσεως, συνεπῶς δὲ καὶ στατιστικῆς.

Μόλις τῷ 1946 ἐδημοσιεύθη² ἐκ πληροφοριῶν τῆς στατιστικῆς υπηρεσίας τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἡ ἀκόλουθος στατιστικὴ:

1946	Πληθυσμὸς τῆς γῆς 2.170.000.000
Πρωτόγονοι	100 000 000 = 4,60%
Κομφουκιανισμὸς	360.000.000 = 16,59
Σιντοϊσμὸς	35.000.000 = 1,61
Βουδδισμὸς	215.000.000 = 9,90
Χινδουϊσμὸς	290.000.000 = 13,36
Ἰουδαϊσμὸς	17.000.000 = 0,79
Ἰσλαμισμὸς	305.000.000 = 14,06
Ἀνεξακρίβωτοι	48.000 000 = 2,22
ΕΞΩΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ	1.370.000.000 = 63,13%
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ	800.000.000 = 36,87%
20,50 % Ὁρθόδοξοι	164 ἐκ.=
1,125% Ἄλλαι ἀνατολ. ἐκκλησίαι ...	9 »
Χαλδαϊκὴ	175.000
Ἰακωβίται ...	100.000
Κόπται	1.100.000
Ἀβυσσηνοὶ ..	3.875.000
Ἀρμένιοι	3.500.000
Μαλαμπάρ ...	250.000
50,625% Ρωμαιοπαπικοὶ	405 »
25,00 % Προτεστάνται	200 »
Λουθηρανοὶ	60 ἐκ.
Καλβινισταὶ	13 »
Ἀγγλικανοὶ	32 »
Non Conformistes ..	89 »
Ἀνεξακρίβωτοι	6 »
2,75 % Ἀνεξακρίβωτοι	22 »
100 % = 800 ἐκ.	Σύνολον 2.170.000.000 = 100 %

1. Scharschmidt, σ. 48 ἐξ.

2. ἐν: Annuaire catholique d'Égypte, édité par la Délégation Apostolique en Égypte (Caire 1946), σελ. 21: Situation religieuse du monde d'après l'Annuaire de la Société des Nations.

1949.

Κατ' ἀπογραφὴν τοπικὴν ἐν Ἰαπωνίᾳ τὴν 31.12.1949, ὁ Σιν-
τοϊσμός ἤριθμεῖ αὐτόθι 56.737.830 ὀπαδούς, ἀνήκοντας εἰς 161 αἱρέσεις,
141.757 λειτουργούς καὶ διδασκάλους,
16.211 αἰθούσας κηρύγματος¹.

1953.

13. — Τῷ 1953 ἐδημοσιεύθη² ἡ ἀκόλουθος Στατιστικὴ ἐκ πληροφο-
ριῶν τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἠνωμένων Ἐθνῶν (ΟΗΕ),
ἣτις, συμπληρουμένη ὑφ' ἡμῶν διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ ποσοστιαίων ἀνα-
λογιῶν τῶν θρησκειῶν, ἔχει ὡς ἐξῆς:

1953

Πληθυσμὸς τῆς γῆς 2.125.100.000

Πρωτόγονοι	75.000.000 =	3,52 %
Κινεζικὴ λαϊκὴ θρησκεία	393.000.000 =	18,48
Βουδδισμὸς	300.000.000 =	14,10
Χινδουῖσμός	252.000.000 =	11,855
Παρσισμός	100.000 =	0,005
Ἰουδαϊσμός	24.000.000 =	1,17
Ἰσλαμισμὸς	296.000.000 =	13,92
ΒΕΩΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ.....	1.340.100.000 =	63,05
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ.....	785.000.000 =	36,95
20,51% Ὁρθόδοξοι.....	161 ἐκ. =	7,64%
53,76% Ῥωμαιοπαπικοὶ	422 ἐκ. =	19,81
25,73% Προτεστάνται ..	202 ἐκ. =	9,50
100% =	785 =	36,95%
	2.125.100.000 =	100 %

Ἐπὶ τῆς Στατιστικῆς ταύτης παρατηροῦμεν τὰ ἐξῆς:

α) Ὁ ἀριθμὸς τῶν πρωτογόνων εἶναι αἰσθητῶς μειωμένος
ἐν σχέσει πρὸς τὸν μέσον ὄρον τῶν ἀντιστοιχῶν ἀριθμῶν ἐν ταῖς προηγουμέ-
ναις καὶ ἐπομέναις στατιστικαῖς³.

1. T h. O h m, σελ. 14, ὑπόσημ. 5 κατὰ τό: The Japan Yearbook 1949-1952, σελ. 671.

2. J o s e f T h o m é, ἴδε βιβλιογραφίαν.

3. Κατὰ τὴν ἐν Ἰνδίας ἀπογραφὴν τοῦ 1951 πλεῖστοι Πρωτόγονοι ἀπεγράφησαν ὡς Χινδουῖσται: T h o m a s O h m, Die Religionen in Asien (ἴδε βιβλιογραφίαν), σελ. 13.

β) Ἡ Κινεζικὴ λαϊκὴ θρησκεία παρουσιάζεται ὑπερῆξημένη· ὁ Κομμουνισμὸς δὲν δύναται νὰ κινήται εἰς ἐπίπεδον, ἀφιστάμενον τῶν 315 τὸ πολὺ ἐκ., ἐφ' ὅσον μάλιστα μετὰ διεικνίαν ἀπὸ τῆς στατιστικῆς ταύτης, ἦτοι τῷ 1955, ἐμφανίζεται ἠλαττωμένος εἰς 300 ἐκ. καὶ τῷ 1956 ἔτι περισσότερον ἠλαττωμένος, διὰ νὰ ἐπανεμφανισθῇ τῷ 1957 εἰς τὰ 300 του, σχεδὸν σταθερά, ἑκατομμύρια.

γ) Ἐν Κίνα πρέπει νὰ προσυπολογισθῇ καὶ ὁ Ταοϊσμὸς εἰς 50 ἐκ. συμφώνως πρὸς στατιστικὴν τοῦ ἔτους τούτου¹.

δ) Ἐξ ἄλλου, λόγῳ τῆς χαφῶδους ἐν Κίνα καταστάσεως, εἰς ἣν προφανῶς ὀφείλονται οἱ ἀπὸ τοῦ 1955 ἐπιμόνως καὶ σταθερῶς προβάλλοντες ἐν ταῖς στατιστικαῖς διαγωγόμενοι ἀριθμοὶ τῶν ἀνεξακριβώτων, πρέπει νὰ υπολογισθῇ, ἤδη ἀπὸ τοῦ 1953, ἠῆξημένος ἀριθμὸς ἀνεξακριβώτων, ἐνῶ ἐν τῇ στατιστικῇ τοῦ ἔτους τούτου οὐδόλως ἀναγράφονται ἀνεξακριβώτοι.

ε) Ἀπὸ τῆς στατιστικῆς ταύτης ἀπουσιάζει παντελῶς ὁ Ἰαπωνικὸς Σιντοϊσμὸς, ὅστις, κατὰ τοπικὴν στατιστικὴν τοῦ 1951², ἀνήρχετο εἰς 63 ἐκ., ἐξ ὧν 45 ἦσαν συγχρόνως καὶ Βουδδισταί.

ς) Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουδδιστῶν παρουσιάζεται ἐν τῇ στατιστικῇ ταύτῃ ὑπερβαλλόντως ἠῆξημένος ὑπὲρ τὸν μέσον ὄρον τῶν ἀντιστοίχων ἀριθμῶν ἐν ταῖς προηγούμεναις καὶ ἐπομέναις στατιστικαῖς, δεδομένου μάλιστα, ὅτι ὁ μὲν Χιναῦνα Βουδδισμὸς, ὁ ἀρχικὸς (τοῦ Gotama Buddha), εἶναι σχεδὸν ἀναντιπρόσωπευτος, ἕρημος ὀπαδῶν, ὁ δὲ ἐξωϊνδικὸς Μαχαῦνα Βουδδισμὸς—παρά, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν σύγκρασιν αὐτοῦ πρὸς τὰ ἐνδογενῆ λαϊκὰ θρησκεῦματα τῆς Κίνας καὶ τῆς Ἰαπωνίας καὶ παρά τὴν σταθερὰν θέσιν αὐτοῦ ἐν Κεϋλάνῃ, Βιετνάμ καὶ Σιάμ, δὲν ἐμφανίζει προπαγάνδαν, δικαιολογοῦσαν αὔξησιν τοῦ μέσου ὄρου τῶν ὀπαδῶν του· ἀλλὰ καὶ κατὰ στατιστικὴν τοῦ ἔτους τούτου, οἱ ὀπαδοὶ του ἀνέρχονται εἰς 150 ἐκ.³

ζ) Ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀπαδῶν τοῦ Χινδουῖσμοῦ (252 ἐκ.) ἐν τῇ στατιστικῇ ταύτῃ (τοῦ 1953) εἶναι ἀποδεδειγμένως ἐσφαλμένος. Κατ' ἐξηκριβωμένην Στατιστικὴν, ἐπὶ πληθυσμοῦ 356,7 ἑκατομμυρίων κατοίκων ἐν τῇ Ἰνδικῇ Δημοκρατίᾳ κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1951, οἱ 303,2 ἦσαν Χινδουῖσταί, οἱ δὲ τοῦ Πακιστάν ὑπελομίζοντο περὶ τὰ 40 ἑκατομμύρια καὶ περὶ τὰ 6,8 ἐκ. ἐν Νεπάλ, Κασιμίρ, Κεϋλάνῃ, Ἄνω Ἰνδία, Ἰνδονησία καὶ ἐν Ἰνδικαῖς ἀποικίαις ἐν Ν. καὶ Ἀ. Ἀφρικῇ, Γουάνα καὶ Fidschi⁴.

1. Thomas Ohm, Die Religionen in Asien, (ἴδε βιβλιογραφίαν), σελ. 11, ὑπόσημ. 1, ἀπὸ τοῦ Britannica Book (1953).

2. Die grossen nichtchristlichen Religionen κλπ., σελ. 7.

3. Thomas Ohm, σελ. 11, ὑπόσημ. 1.

4. Helmuth von Glasenapp, Der Hinduismus (1954), ἴδε βιβλιογραφίαν, σελ. 25 ἔξ.

η) Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἰουδαίων οὐδέποτε ἐνεφάνισεν ἕξαρσιν ἄνω τῶν 15 ἐκ., προφανῆς δὲ εἶναι ἡ κάμψις τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ μετὰ τὴν εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ἱστορίας πρωτοφανῆ συμφορὰν τῆς μεγάλης αἱμορραγίας του, κατὰ τὴν τετραετίαν τῆς Χιτλερικῆς θηριωδίας, ἥτις κάμψις διαπιστοῦται καὶ ἐν τῇ ἐπομένῃ Στατιστικῇ (τοῦ 1955).

Τούτων πάντων ἕνεκα, ἀναπροσαρμόζοντες πρὸς τὰνωτέρω τὴν προφανῶς ἐσφαλμένην ἐν τισι στατιστικῇ τοῦ 1953, ἔχομεν τὴν ἐξῆς εἰκόνα, προσεγγίζουσιν ὡς ἔγγιστα τὴν πραγματικότητα:

1953	Πληθυσμὸς τῆς γῆς: 2.200 ἐκ.	
Πρωτόγονοι	120 ἐκ. =	5,46 %
Κομφουκιανισμὸς	300 » =	13,635
Ταοῖσμὸς	50 » =	2,27
Σιντοῖσμὸς	63 » =	2,86
Βουδδισμὸς	150 » =	6,82
Χινδουῖσμὸς	320 » =	14,545
Παρσισμὸς	0,1 » =	0,004
Ἰουδαϊσμὸς	13 » =	0,59
Ἰσλαμισμὸς	296 » =	13,454
Ἀνεξακρίβωτοι	102,9 » =	4,672
ΕΞΩΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ	1.415 » =	64,31
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ	785 » =	35,69
20,51% Ὁρθόδοξοι	161 ἐκ. =	7,32%
53,76 Ῥωμαιοπαπικοὶ	422 » =	19,19%
25,73 Προτεστάνται	202 » =	9,18%
100% =	785 » =	35,69%
	2.200 » =	100 %

1954.

14. — Στατιστικῇ, δημοσιευθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο¹, παρέχει τὰς ἐξῆς περὶ τῶν θρησκειῶν πληροφορίας, ἐφ' ὧν προσυπελογίσασμεν τὰς ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς ποσοστιαίας ἀναλογίας αὐτῶν:

1. Die grossen nichtchristlichen Religionen unserer Zeit in Einzeldarstellungen (Stuttgart 1954), σελ. 7. —

1954

Πληθυσμὸς τῆς γῆς 2.500 ἐκ.

Πρωτόγονοι	121	ἐκ. =	4,84 %
Κινεζικὴ λαϊκὴ θρησκεία	500 ¹	» =	20
Ἰαπωνικὸς Σιντοϊσμός	21	» =	0,84
Ζαϊνισμός	1,5	» =	0,06
Βουδδισμός (πλὴν τοῦ Κινεζικοῦ)	150	» =	6
Χινδουισμός	320	» =	12,8
Σικχισμός	6 ²	» =	0,24
Παρσισμός	0,12	» =	0,005
Ἰουδαϊσμός	11,5	» =	0,46
Ἰσλαμισμός	330	» =	13,2
Ἀνεξακρίβωτοι	297,88	» =	11,915
ΕΞΩΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ	1.759	» =	70,36
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ	741	» =	29,64
Σύνολον	2.500	» =	100 %

Ἐπὶ τῆς Στατιστικῆς ταύτης ἐπιπαρατηροῦμεν τὰ ἐξῆς ἀπὸ συναφῶν ἐπὶ μέρους στατιστικῶν πλησιοχρόνων πληροφοριῶν:

α) Ὡς πρὸς τὴν Κινεζικὴν λαϊκὴν θρησκείαν· αὕτη, ὡς ἀνωτέρω ἐλέχθη, μέχρι πρὸ 40 ἐτῶν ἐκυριαρχεῖτο ὑπὸ τοῦ Κομφουκιανισμοῦ, ὅστις ἦτο κρατικὴ θρησκεία· ἔκτοτε ὅμως οὗτος διώκεται σκληρῶς ὑπὸ τοῦ Κομμουνισμοῦ δι' οὗς ἀνωτέρω εἶπομεν λόγους ἐξ ἀφορμῆς τῆς Στατιστικῆς τοῦ 1939, ὥστε ὡς θρησκεία σχεδὸν δὲν ὑφίσταται πλέον ἐν Κίνα³. ἀντὶ τούτου ἀνεβίωσαν στοιχεῖα τοῦ πρωτογόνου Πολυδυναμισμοῦ καὶ τῆς πολυθεϊκῆς φυσιολατρίας τῆς προταοϊστικῆς καὶ προκομφουκιανικῆς περιόδου μετὰ τῶν συμπαρομαρτουσῶν δεισιδαιμονιῶν, μαγείας κλπ. καὶ παρεφθαρμένων ταοϊστικῶν, κομφουκιανικῶν καὶ βουδδιστικῶν στοιχείων, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου ἢ ἐκ πολιτικῶν κινήτρων καὶ σκοπῶν ἐλαυνομένη ἀντιθρησκευτικὴ προπαγάνδα τοῦ κομμουνισμοῦ μαίνεται εἰς ἀγῶνα ἐκθεμελιώσεως τῆς λαϊκῆς ψυχῆς ἀπὸ παντὸς θρησκευτικοῦ ἐρείσματος καὶ ἀποκοπῆς τῆς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος· ὁ ἀντιθρησκευτικὸς οὗτος ἀγὼν εἶναι τόσον κρατερώτερος καὶ σκληρότερος, ὅσον

1. Ἐπὶ συνολικοῦ πληθυσμοῦ ἐν Κίνα κατ' ἀπογραφὴν μὲν τῆς 30.6.1953 περίπου 602 ἐκ., κατ' ἀπογραφὴν δὲ τῆς 19.6.1954 ἀκριβεστέραν 601.912.371.

2. Κατὰ τὴν ἐν Ἰνδίας τοπικὴν Στατιστικὴν τοῦ 1951: 6,2 ἐκ.: F. J., Die Vokszählung von 1951. — I. I. S., Die Sikhs, ἐν: Bulletin der Indischen Botschaft Bonn 4 (1954), April 20-22, κατὰ T. H. O h m, σελ. 20.

3. G. Naidenoi, Panorama statistique des religions contemporaines, ἐν: Lumière et Vie 11 (1953), σ. 17, κατὰ T. H. O h m, σελ. 15.

περισσότερον διαπιστοῦται ὁ φύσει συντηρητικὸς χαρακτήρ τῆς λαϊκῆς ψυχῆς, στεροῶς προσκεκολλημένης εἰς τὰς παραδόσεις τῆς· οἱ κινέζοι κομμουνισταὶ ἠγέται προβάλλουσιν ἐν τῇ συγχρόνῳ ἱστορίᾳ ὡς μάλιστα μὲν κομμουνισταὶ, ἤμιστα δὲ κινέζοι, ἀπαρνηθέντες παντελῶς τὴν ἑαυτῶν ψυχὴν, πατρίδα καὶ ἱστορίαν χάριν τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, εἰς τὸν καιάδα τοῦ ὁποῖου ἠφανίσθη ὁ πνευματικὸς κινεζικὸς πολιτισμὸς.

Ὅτως ἠφανίσθη καὶ ὁ Ταοϊσμός, ἡ ἐν τῷ περιλαλήτῳ Ταο-τε-king θειολογία, μεταφυσικὴ φιλοσοφία, ἀνθρωπολογία καὶ Ἠθικὴ τοῦ Lao-tsze, τοῦ χαρακτηριζομένου ὡς Πλάτωνος τῆς Κίνας, ἠφανίσθησαν δὲ καὶ τὰ ταοϊστικὰ μοναστήρια· ὡς ἀνωτέρω εἴπομεν, τὸ πνεῦμα τῆς γαλήνης, τῆς ταπεινοφροσύνης, τῆς ἡρεμίας καὶ τῆς εἰρήνης ἐθεωρήθη ἀντικείμενον εἰς τὰς ὅλως ἀντιθέτους ἀρχὰς καὶ ἐκρήξεις τῆς κομμουνιστικῆς ἐξαλλωσύνης¹.

Ἐξ ἀντιθέτου ἀνθεῖ ἡ θρησκεία εἰς τοὺς ἀντικομμουνιστὰς Κινέζους τῆς Φορμόζας· κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1952² ὑπῆρχον ἐν Φορμόζα:

γεννηθέντες ἐν αὐτῇ Κινέζοι	7.000.000
προσφυγόντες ἐκ τῆς ἠπειρωτικῆς Κίνας	2.000.000
παλαιαὶ τινες ἰθαγενεῖς φυλαὶ	150.000
στρατιῶται Κινέζοι	350.000
Ἐν ὅλῳ	9,5 ἐκ.

Τέλος εἰς τὴν Κινεζικὴν λαϊκὴν θρησκείαν συνυπολογίζονται καὶ οἱ Κινέζοι τοῦ Ἐξωπερικοῦ, οἵτινες, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1952, ἀνῆρχοντο εἰς 8.717.416,
ἐξ ὧν ἐν Ἀσίᾳ 8.370.408

καὶ δὴ:

ἐν Ἰνδονησίᾳ	2.500.000
ἐν Κορέᾳ, Ἰαπωνίᾳ, Σιβηρίᾳ, Ἰνδοκίνα	5.870.408
καὶ ἐν Φιλιππίναις	347.008

β) Ὡς πρὸς τὸν Βουδδισμὸν, ὑπενθυμίζομεν τὸν σχεδὸν πλήρη ἀποστρακισμὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κοιτίδος του, ἀφοῦ, κατὰ τοπικὴν ἐν Ἰνδίας ἀπογραφὴν, οὗτος, ἀριθμῶν τὸ 1951 μόνον 200.000 ὄπαδούς, ἀντιπροσωπεύει μόνον τὸ 0,5% τοῦ πληθυσμοῦ³.

1. T h O h m, σελ. 15 ἐξ.

2. Mission Bulletin (Hongkong) 1953, σελ. 470 κατὰ T h. O h m, σελ. 16.

3. F. J., Die Volkszählung von 1951 ἐν: Bulletin der Indischen Botschaft Bonn, 4 (Januar 1954), σελ. 16.

1. Ὁ ἀρχικὸς Χιναῦάνα-Βουδδισμὸς (ὁ τοῦ Gotama, τοῦ πρώτου Buddha), ἀποστρακισθεὶς ἀπὸ τῆς κοιτίδος του, διεδόθη: εἰς Κεϋλάνην, ὅπου ἐπὶ 7,7 ἑκ. κατοίκων (ἀπογραφή 1951) τὰ 4,2 ἑκ. εἶναι βουδδισταί·

εἰς Βίρμαν, ὅπου οἱ ὀπαδοὶ του ἀνέρχονται εἰς τὰ 84,3% τοῦ πληθυσμοῦ¹.

εἰς Ταϋλάνδην, ὅπου τῷ 1943 ἐδηλώθησαν 13.752.091 βουδδισταί·

εἰς Καμπότζην καὶ Λάος, ὅπου ἐπὶ πληθυσμοῦ 47 ἑκ., ἡ πλειονότης εἶναι βουδδισταί.

2. Ὁ δὲ μεταγενέστερος Μαχαῦάνα-Βουδδισμὸς, οὐσιαστικῶς διάφορος τοῦ ἀρχικοῦ, ἐξηπλώθη εἰς Κίναν, Κορέαν, Ἰαπωνίαν, Ἰνδοκίναν καὶ Ἰνδονησίαν², συγγραθεὶς ἐν πολλοῖς μετὰ τῆς τοπικῆς λαϊκῆς θρησκείας ἐκάστης τῶν χωρῶν τούτων.

Ἀπὸ τῆς Κίνας ἐξερριζώθη ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν· αἱ μοναὶ του ἐκλείσθησαν καὶ οἱ μοναχοὶ ἐστάλησαν εἰς καταναγκαστικὰ ἀγροτικὰ ἔργα.

Ἐν Ἰαπωνίᾳ ὁ Μαχαῦάνα-Βουδδισμὸς καὶ ὁ μυστικιστικὸς Zen-Βουδδισμὸς ἔχει μεγάλην ἰσχύον· κατὰ στατιστικὴν, δημοσιευθεῖσαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1953, ὁ Βουδδισμὸς ἐν Ἰαπωνίᾳ, παρὰ τὴν κατάτμησιν αὐτοῦ εἰς:

156 αἵρέσεις,
 ἡρίθμει: 36.956.885 ὀπαδοὺς,
 72.358 ναοὺς,
 1.993 αἰθούσας κηρυγμάτων
 167.487 λειτουργοὺς καὶ διδασκάλους³.

3. Τέλος ὁ Tantrayāna ἢ Vajrayāna Βουδδισμὸς, τ.ξ. ὁ ἀπὸ τῆς ἐπονομασίας τῶν στελεχῶν του συνεπονομαζόμενος Λαμαϊσμὸς, ἔχων τὴν ἔδραν του ἐν τῷ Θιβέτ, ἤσκει μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τοὺς κατοίκους τοῦ Κασμίρ, τοὺς Μογγόλους τοῦ Bhutan (περίπου 2,5 ἑκ.) καὶ ἐπὶ τὸ Σικκίμ, ὅπου οὗτος εἶναι κρατικὴ θρησκεία, καίτοι ἡ πλειονότης τοῦ πληθυσμοῦ εἶναι Χριστοῦσται· ἀλλὰ καὶ ὁ Λαμαϊσμὸς τελεῖ ἀπὸ χρόνου ὑπὸ ἀμείλικτον κομμουνιστικὸν διωγμὸν, εἶναι δὲ γνωστὰ ἀπὸ τοῦ παγκοσμίου τύπου αἱ περιπέτειαι τοῦ ἡγέτου του (Δαλάι-Λάμα).

1. R. D. Manikam, The Revival of Buddhism in Burma, ἐν: National Christian Council Review 1953, σελ. 200-203, παρὰ T. H. O. H. m., ἐν μν. ζ., σελ. 48, ὑποσημ. 16.

2. Ἐν Ἰνδονησίᾳ περίπου 1 ἑκ. βουδδισταί: Jahrbuch der Welt, 1954, σελ. 555 κατὰ T. H. O. H. m., σελ. 18, ὑποσημ. 17.

3. The Japan Year Book 1949-1952, σελ. 673, κατὰ T. H. O. H. m., σελ. 19, ὑποσημ. 19.

γ) Ὡς πρὸς τὸν Χινδουϊσμόν παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς: Πρὸς τὸν εἰς ἑκατομύρια ἀριθμὸν (320) τοῦ ἀνωτέρω στατιστικοῦ πίνακος τοῦ 1954 συμφωνεῖ ἡ ἐν Ἰνδίας τοπικὴ ἀπογραφή τοῦ 1951, ἡ πρώτη ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἰνδία¹, καθ' ἣν:

ἐπὶ πληθυσμοῦ 356.891.624,
(πλὴν τῶν Κασμίρ, Jammu καὶ τμημάτων τοῦ Assan),
ὁ ἐνδοϊνδικὸς Χινδουϊσμός ἤριθμει ὀπαδοὺς 303.200.000
ἦτοι τὰ 84, 99% τοῦ πληθυσμοῦ.

Εἰς τούτους ἐπιπροστίθενται οἱ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἔξω τῶν Ἰνδιῶν ἀπογραφέντες Χινδουῖσται, ἦτοι:

ἐν Πακιστάν	8,6	ἐκ. ²	
ἐν Κεϋλάνη, Σικκίμ, Νεπάλ, Βίρμα, Bali, Lombok, Aden, Ἀνα- τολικῇ καὶ Ν. Ἀφρικῇ περίπου	8,2	»	= 16.800.000
ἦτοι ἐν ἄλλῳ Χινδουῖσται	320	ἐκ.	

δ) Ὁ Παρσισμός, ἦτοι ὁ ἐν Ἰράν μονοθεϊκὸς Ζωροαστρισμός, ὑπέκυψε τῷ 641 ὁμοῦ μετὰ τοῦ κράτους τῶν Σασσανιδῶν εἰς τὸν Ἰσλαμισμὸν, πλὴν μικροῦ ἀριθμοῦ πιστῶν, οἵτινες, ἐπονομαζόμενοι G a b a r s, ζῶσιν ἐν Περσίᾳ, περὶ τοὺς: 12.000³.

ἐν Ἰνδίας (Βομβάη καὶ τοῖς πέριξ), ἐπονομα-
ζόμενοι Πάρσοι, περὶ τοὺς . . . 110.000
καὶ τινες ἐν Ἀν. Ἀφρικῇ καὶ Ἀραβίᾳ.

Ὑπὸ τῶν Πάρσων ἀσκειῖται προπαγάνδα ὑπὲρ τοῦ Ζωροαστρισμοῦ⁴.

ε) Ὁ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Ἰσλαμισμὸς ἀνεξωπυρῶθη μετὰ τὴν βαθμιαίαν ἀποτίναξιν τῆς ἐπὶ τῶν ἰσλαμικῶν περιοχῶν ἐπικυριαρχίας χριστιανικῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν καὶ τὴν εἰς ἀνεξάρτητα κράτη ἐπαναστατικὴν

1. Bulletin der Indischen Botschaft Bonn, 4 (Januar 1954), σελ. 13 ἑξ., κατὰ T h. O h m, ἐν μν. ἔ., σελ. 17.

2. The Catholic Directory (London 1952), κατὰ T h. O h m, σελ. 25, ὑποσημ. 48.

3. D. M e n a n t, Gabars, ἐν ERE² (=J a m e s H a s t i n g s, Encyclopaedia of Religion and Ethics²), Vol. VI (Edinburgh 1937), σελ. 147-156, ἔνθα καὶ περὶ τῆς ἐπονομασίας τῶν ταύτης (σελ. 147α-148α) καὶ βιβλιογραφία (156β).

4. H. W. S c h o m e r u s, Parsistische Propaganda, ἐν RGG² (=Die Religion in Geschichte und Gegenwart²) Bd. IV (Tübingen 1930), σελ. 970. — V o r w a h l, Mazdaznan, ἐν RGG², III, σελ. 2058 ἑξ., ἔνθα καὶ βιβλιογραφία.—T h. O h m, ἐν μν. ἔ., σελ. 20.

ἐξέλιξιν τῆς Αἰγύπτου, Ὑπεριορδανίας, τοῦ Ἰράκ, τῆς Σαουδαραβίας, τῆς Ὑεμένης, τοῦ Πακιστάν, τῆς Ἰνδονησίας, τῆς Ἀλγερίας καὶ τῶν λοιπῶν περιοχῶν τῆς Ἀφρικῆς.

Ἐκ τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀπαδῶν του, 304.073.900 ἠριθμοῦντο τῷ 1952 ἐν τῇ μ ῆ ρ ω σ ι κ ῇ Ἀ σ ί α¹, διακρινόμενοι εἰς Σίιτας, Σουννίτας καὶ ἄλλας θρησκευτικὰς ἀποχρώσεις· ἐκ τῶν ἐν Ἀσίᾳ μουσουλμάνων, 68 ἐκ. ἠριθμοῦντο κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν (1952) ἐν Πακιστάν = τὰ 90% τοῦ πληθυσμοῦ του (75.687.000).

Οἱ ἐν Ἰράν μουσουλμᾶνοι εἶναι σχεδὸν μόνον Σίιται.

Πολυάριθμοι Σίιται ὑπάρχουσιν ἐν Λιβάνῳ, Ἰράκ, ἐν ταῖς νήσοις Bahrein καὶ ἐν Ἰνδίας.

Ἐν ταῖς λοιπαῖς μαωμεθανικαῖς χώραις οἱ μουσουλμᾶνοι εἶναι σχεδὸν μόνον Σουννίται.

Μετὰ τὸ Πακιστάν, ἔρχονται κατὰ σειρὰν εἰς μουσουλμανικὸν πληθυσμὸν ἡ Ἰνδονησία, Ἰνδία (66 ἐκ.)², Τουρκία, Περσία, Σαουδαραβία, Ὑεμένη, Ἰράκ, Συρία, Ἰορδανία κ.ἄ.

Ὁ Ἰσλαμισμὸς εἶναι ἀμείλικτος εἰς τὸ ἀντιχριστιανικὸν μένος αὐτοῦ, ἔναντι τοῦ ὁποῦο ὁ Χριστιανισμὸς ὑφίσταται μείωσιν ἐπιρροῆς, συνεπεία τοῦ τε ὁμολογιακοῦ θρυμματισμοῦ του καὶ προκλητικῶν σφαλμάτων τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων, αἵτινες πλειστάκις δίδουσι κάκιστα παραδείγματα ἀντιχριστιανικῆς πολιτικῆς· ὡς γνωστὸν δέ, τὸ παράδειγμα, ἤτοι ὁ τρόπος ζωῆς καὶ συμπεριφορᾶς, εἶναι τὸ κύριον μέσον ἀγαθῆς ἢ κακῆς ἐπιδράσεως τῶν φορέων τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὑπευθύνων διὰ τὰς ἀποτυχίας αὐτοῦ.

Ἐν Ῥωσίᾳ αἱ διὰ τὸν Ἰσλαμισμὸν συνθῆκαι εἶναι ἥμιστα εὐνοϊκαί, ἐν δὲ τῇ Κίνᾳ διώκεται οὗτος ἀπηνῶς· αἱ μουσουλμανικαὶ σχολαὶ καὶ πλεῖστα μουσουλμανικὰ τεμένη ἐκλείσθησαν, πλεῖστοι δὲ μουσουλμᾶνοι ἐνεκλείσθησαν εἰς φυλακάς.

Εἰς τὰς δυσμενεῖς ταύτας διὰ τὸν Ἰσλαμισμὸν συνθήκας ἐν μὴ μουσουλμανικαῖς χώραις ἐπιπροστίθενται καὶ αἱ ἐνδοῖσλαμικαὶ ἐξ ἔθνικιστικῶν λόγων ἀντιθέσεις, ἀπομακρύνουσαι τὸ ἐνδεχόμενον πανισλαμικῆς ἐνότητος³, ἥτις, μετὰ τὸν κομμουνισμὸν, θ' ἀπειλεῖ ἀντιχριστιανικὸν μέγεθος, ἄκρως ἀνασταλτικὸν τῆς χριστιανικῆς ἐξωτερικῆς ἱεραποστολῆς, ἂν μὴ καὶ ἄκρως ἐπικίνδυνον.

Ἐν τῷ συνόλῳ του ὁ Ἰσλαμισμὸς κατὰ τὸ 1952 παρουσίαζεν ἐν Ἀσίᾳ

1. Atlas of Islamic History (Princeton 1952) παρὰ T h. O h m, σελ. 24 καὶ οὐχὶ 195.082.900, ὡς ἀναφέρεται ἐν T h. O h m σελ. 24.

2. O h m, σελ. 33 καὶ οὐχὶ 40 ἐκ., ὡς ἐν: I. I. S., Eine Minderheit von 35 Millionen. Gleiches Recht und gleiche Chancen für indische Muslims, ἐν: Bulletin der indischen Botschaft Bonn 4 (April 1954), σ. 13-15, παρὰ T h. O h m, σελ. 24.

3. T h. O h m, σελ. 21.

τὴν εἰκόνα, ἣν ἀπὸ τῶν στατιστικῶν πληροφοριῶν τοῦ Th. Ohm ἀνεπλάσαμεν εἰς παραστατικὸν πίνακα, παρατιθέμενον ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης ἐργασίας ὑπὸ ἐνδειξιν: 2.—Ὁ Ἰσλαμισμὸς ἐν Ἀσία (1952).

ς) Πρὸς τὴν ἐν τῇ Στατιστικῇ ταύτῃ (1954) πληροφορίαν περὶ Ἰουδαϊσμοῦ συμφωνεῖ κατὰ προσέγγισιν ἑτέρα στατιστικὴ, ἀπὸ τοῦ παγκοσμίου Ἰουδαϊκοῦ Συνεδρίου τοῦ 1953 προελθοῦσα, ἥτις ἀναβιβάζει τοὺς ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Ἰουδαίους εἰς
11,672.000¹.

1.—Ἐκ τούτων μετηνάστευσαν εἰς τὸ Νέον Κράτος τοῦ Ἰσραήλ κατὰ τὰ 5 πρῶτα ἔτη ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ (14 Μαΐου 1948) 712.000² Ἰουδαῖοι ἐξ Εὐρώπης, Ἀμερικῆς, Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας, ἰδίᾳ δὲ καὶ ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν Ἀραβικῶν Κρατῶν.

Τῷ 1953 ἠριθμοῦντο ἐν τῷ Κράτει τοῦ Ἰσραήλ 1.635.000 κάτοικοι, ἐξ ὧν 1.450.000 Ἰουδαῖοι³ καὶ 185.000 ἑτερόθρησκοι⁴, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Μωαμεθανοὶ Ἀραβες.

Τῷ 1954 ἐπὶ πληθυσμοῦ 1.607.000 ἐν τῷ κράτει τοῦ Ἰσραήλ ἀναφέρονται 37.000 Χριστιανοί⁵.

2.—Ἐν ἄλλαις περιόχαῖς τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι ἀριθμοῦνται:

Ἐν ταῖς Ἀραβικαῖς χώραις:

Ἐν Ἰράκ (1951) περὶ τὰς 130.000.

» Ἰράν περὶ τὰς 40.000, ὧν τινες μετηνάστευσαν εἰς Ἰσραήλ.

» Ἀδεν (1946) 7240.

Ἐν Ἰνδίας (1951): 26780 (=τὸ 0,01% τοῦ πληθυσμοῦ), ἐξ ὧν τὸ 75% ἐν Βομβάῃ. Ἐν τῷ μεταξύ πολλοὶ καὶ ἐντεῦθεν μετηνάστευσαν εἰς τὸ Ἰσραήλ.

Ἐν Κίνα(;) :

Ἐν Ῥωσίᾳ περὶ τὰ 2.000.000⁶.

κ. ἀ.

1. Statistik des jüdischen Weltkongresses 1953, ἐν: Das Heilige Land 85 (1953), σ. 66, παρὰ Th. Ohm, σ. 22 ἐξ.

2. Das Heilige Land 85 (1953), σ. 66 (Ohm 22, 33).

3. Αὐτόθι, σελ. 66.

4. Κατὰ πληροφορίαν τοῦ Ἑβραϊκοῦ Τύπου τοῦ ἔτους 1953, ἐν: Das Heilige Land 85 (1953), σ. 64.

5. Jahrbuch der Welt 1954, σ. 593 (Ohm, σ. 24),

6. Ohm, σ. 22 ἐξ.

ζ) Τέλος ἐκ τῶν 741 ἐκ. Χριστιανῶν, 42 περίπου ἐκ. (41.693.562 κατὰ μέσον ὄρον τῶν στατιστικῶν 1946-1954) ἀνήκουσιν εἰς τὴν Ἀσίαν, ὡς ἐκφαίνεται ὁ Πίναξ 3, ὃν παρατιθέμεθα ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης ἐργασίας ὑπὸ τὴν διπλὴν αὐτοῦ διάταξιν καὶ ὑπὸ ἔνδειξιν: 3A.—Ὁ Χριστιανισμὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ (1949-1953) καὶ 3A.—Ὁ αὐτὸς Πίναξ: Ὁ Χριστιανισμὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἡ διπλῆ διάταξις τοῦ αὐτοῦ Πίνακος ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι τὰς ἀπὸ τῆς ἐργασίας τοῦ Th. Ohm στατιστικὰς πληροφορίας κατεχωρίσαμεν δὶς, κατὰ γεωγραφικὰς περιοχὰς καὶ κατὰ χριστιανικὰς ὁμολογίας καὶ θρησκευάματα, καθέτως καὶ ὀριζοντίως, ὥστε νὰ προβάλῃ ἀνάγλυφος ἡ εἰκὼν τῆς ἐν Ἀσίᾳ θρησκευτικῆς καταστάσεως.

Ὁ αὐτὸς Th. Ohm ἐν τῷ τέλει τῆς πραγματείας αὐτοῦ (σελ. 36-37) καταχωρίζει (Anhang II) Ἀναλυτικὸν Πίνακα ὑπὸ τίτλον: Die Christen in Asien, ἐξ ἱεραποστολικῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πληροφοριῶν, ὃν παρατιθέμεθα ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης ἐργασίας ὑπὸ ἔνδειξιν: 4.—Ὁ Χριστιανισμὸς ἐν Ἀσίᾳ (—1952).

Ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τοῦ τελευταίου τούτου πίνακος (4) πρὸς τοὺς προηγουμένους (2 καὶ 3A-B) ἀφ' ἑνὸς μὲν προβάλλουσι σημαντικαὶ διαφοραὶ, ἀφ' ἑτέρου ὁμως καθίσταται δυνατὴ ἡ ἀνασύνθεσις τῶν στατιστικῶν πληροφοριῶν περὶ τῶν ὁπαδῶν τῶν ἐν Ἀσίᾳ θρησκευμάτων κατὰ τρόπον, προσεγγίζοντα σημαντικῶς πρὸς τὴν πιθανότητα ἀποδόσεως τῆς πραγματικῆς ἐν Ἀσίᾳ θρησκευτικῆς στατιστικῆς εἰκόνας. Ἐντεῦθεν προκύπτει τελικὸς Πίναξ τῆς ἐν Ἀσίᾳ στατιστικῆς τοῦ Ἰσλαμισμού καὶ τοῦ Χριστιανισμού, ὃν παρατιθέμεθα ἐν τῷ τέλει τῆς παρούσης ἐργασίας ὑπὸ ἔνδειξιν: 5.—Συγκριτικὸς Πίναξ: Ὁ Ἰσλαμισμὸς καὶ ὁ Χριστιανισμὸς ἐν Ἀσίᾳ (1954).

Ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω πινάκων συνάγεται καὶ τοῦτο, ὅτι ἐν Ἀσίᾳ, ἐνῶ ὁ Χριστιανισμὸς ἀντιπροσωπεύει ποσοστὸν ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ (1.300.000.000) μόνον 3,62% (=47.034.152), τοῦ Ἰσλαμισμού (253.890.000) τὸ ποσοστὸν ἀνέρχεται εἰς 19,53%.

Βεβαίως ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν ἀντίθεσιν τῶν ἱεραποστολικῶν μεθόδων ἐκατέρου των θρησκευμάτων ἢ διαφορὰ αὕτη τοῦ ποσοστοῦ ἐπιδράσεως: ὁ Ἰσλαμισμὸς δὲν ἀσκεῖ κυρίως ἱεραποστολήν, ἀλλ' ἐξιλαμίζει, μετερχόμενος καὶ βίαν· ὁ Χριστιανισμὸς ἀσκεῖ ἱεραποστολήν, ἐπαφειμένος εἰς τὴν ἐλευθέραν θέλησιν τῶν ἀνθρώπων τὸ νὰ δεχθῶσιν αὐτὸν ἢ μὴ· οὐδένα βιάζει. Ἄλλ' ὅπως ποτ' ἂν ᾔ, τὸ μικρὸν ποσοστὸν τῶν ὁπαδῶν τοῦ Χριστιανισμού ἐν Ἀσίᾳ ἐπιτρέπει νὰ δεχθῶμεν τὸ συμπέρασμα ὅτι:

αοῦδὲν τμήμα τῆς γῆς ἐξεχριστιανίσθη τόσον ὀλίγον, ὅσον ἡ Ἀσία· καὶ εἰς οὐδὲν κάμνει τόσον ἐλαχίστας προόδους ἢ Ἱεραποστολή, ὅσον εἰς τὸ τμήμα τοῦτο τῆς γῆς!

Ἐν τισι χώραις (Σαουδαραβία, Ἰεμένη, Ἀφγανιστάν, Θιβέτ, Bhu-tan) οὐδὲ κἀν ἤρχισεν ἀκόμη ἱεραποστολή, ἐν ἄλλαις (ἐξωτερικῇ Μογγολίᾳ, Sinkiang καὶ βορείῳ Κορέᾳ) ἔπαυσεν αὕτη ἐν Τουρκίᾳ δὲν ἦτο δυνατὴ ἢ ἀσκησις ἱεραποστολῆς, παρὰ τὴν τέως ὑπαρξιν ἐν αὐτῇ ἀριθμοῦ τινος Χριστιανῶν (0,65% ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ), ἐξοστρακισθέντων ἐκεῖθεν εἰς ἀντίποινα κατὰ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς Ἑλληνικῆς Κύπρου.

Ἐν Κίνα ἐκ τῶν ποτε 5000 ἱεραποστόλων ἠριθμοῦντο τῷ 1954 μόνον 238 (7 ἐπίσκοποι, 146 ἱερεῖς, 17 ἀδελφοί, 68 ἀδελφαί), ἐξ ὧν 71 ἐν ταῖς φυλακαῖς.

Ἐν τῷ Ἰσραήλ δὲν ἀπαγορεύεται μὲν ἡ ἱεραποστολικὴ ἐργασία, ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι συμπαθής.

Ἐν Djakarta τῷ 1954 ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἰνδονησίας ἀπηγόρευσε τὴν εἴσοδον ἱεραποστόλων ὡς συνιστάντων κίνδυνον διὰ τὸ κράτος).

Ἐν Ἰνδία ἡ ἀσκεῖται συστηματικὴ ἀπέλασις τῶν ἱεραποστόλων¹.

Ἐν τῇ Ἀσίᾳ καθόλου ἡ ἱεραποστολή τείνει νὰ περιορισθῇ κατ' ἀνάγκην εἰς τὸ ν' ἀσκῆται ὑπὸ τῶν γηγενῶν χριστιανῶν καὶ μόνον ἐντὸς τῶν ὁρίων ἐκάστης χώρας· εἰσοδοχὴ ξένων ἱεραποστόλων χριστιανῶν καὶ δὴ καὶ εὐρωπαϊῶν εἶναι ἀντιπαθής· τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν.

Διὰ τί τοῦτο;

Δύο εἶναι οἱ κυριώτεροι λόγοι:

α) διότι οἱ λαοὶ τῶν ἡπείρων τούτων διεπίστωσαν, ὅτι οἱ χριστιανοὶ ἱεραπόστολοι ἀσχοῦσιν ἀποικιοκρατικὴν πολιτικὴν, ἣν ἐπιμελῶς ὑποκρύπτουσιν ὑπὸ τὴν ἱεραποστολικὴν τῶν ιδιότητα, ἐνῶ ἐν τῇ πραγματικότητι ἐργάζονται πρὸς δημιουργίαν ἢ ἐνίσχυσιν πυρῆνος πολιτικῆς ἐπιρροῆς τῆς χώρας, ἐξ ἧς προέρχονται.

Τοῦτο δὲν εἶναι ἀνεκτόν, οὐ μόνον διότι ἔχει ἀντιθρησκευτικὸν χαρακτῆρα, ἀφοῦ οἱ ἱεραπόστολοι δὲν εἶναι οἱοί φαίνονται, ἀφοῦ δηλ. ἐπιδιώκουσι πολιτικούς σκοποὺς ἀντὶ θρησκευτικῶν, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ ὅλον σύγχρονον κλίμα τῶν ἐν λόγῳ λαῶν εἶναι ἀντιαποικιοκρατικὸν ἐξ ὑπαιτιότητος αὐτῶν τούτων τῶν εὐρωπαϊῶν, λόγῳ τῆς ἀθλίας ἔναντι αὐτῶν συμπεριφορᾶς τῶν, ἔναντι δηλ. τῶν ἰθαγενῶν, ὧν ἐνέμοντο τὰ ἀγαθὰ, χωρὶς νὰ θεωρῶσιν αὐτοὺς ἰσότιμα πλάσματα. Τόσον ἡ Ἀσία, ὅσον καὶ ἡ Ἀφρικὴ ἀπεχθαίρουσι μετὰ πάθους πάντα τύπον ἀποικιοκρατίας καὶ ξενοκρατίας καὶ ἐπαναστατοῦσι κατὰ τοῦ συναισθήματος ἐκείνου τῆς λευκῆς φυλῆς τοῦ νὰ νομίζῃ, ὅτι αὕτη

1. Ohm, σ. 25 ἐξ.

ὑπερέχει καὶ ὡς ὑπερέχουσα πρέπει νὰ συμπεριφέρηται καταθλιπτικῶς¹. ὅθεν προτιμῶσιν οἱ λαοὶ τῶν ἡπείρων τούτων νὰ ζῶσιν ὑπὸ συνθήκας χείρονας, ἄνευ δηλ. τῶν ἀγαθῶν τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ, ἀλλ' ἀνεξάρτητοι, ἀπὸ τοῦ νὰ ζῶσιν ὡς ὑποτελεῖς, ὡς κατωτέρας ποιότητος καὶ ἀξίας ὄντα, ὑπὸ εὐρωπαϊκὴν ἐπιρροήν· ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται, ὅτι καὶ αἱ σύγχρονοι ἀντιαποικιακαὶ τῶν ἐνέργειαι ἔχουσι βίαιον, ἐπαναστατικὸν χαρακτῆρα· προβάλλουσιν ὡς ἀποτινάξεις ζυγοῦ, συνεπεία κακῆς ἀπὸ τούτου πείρας.

β) Ὁ δεῦτερος λόγος τοῦ ἀνθιεραποστολικοῦ κλίματος τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν εἶναι τὸ κάκιστον παράδειγμα βίου τῶν ἱεραποστόλων: ὅταν οὗτοι διενεργῶσιν ἐμπόριον ὀπίου εἰς τὴν μίαν χώραν ἢ χασίς εἰς τὴν ἄλλην, ὅταν πνίγωσιν εἰς τὸ αἶμα ἢ ἀνέχωνται νὰ πνίγωνται εἰς τὸ αἶμα ὑπὸ συμπατριωτῶν τῶν κατακτητῶν ἰθαγενεῖς, τότε οὗτοι διερωτῶνται: ποῦ εἶναι αἱ ἀνώτεραι ἀξίαι τῆς θρησκείας, ἣν ἔρχονται νὰ διαδόσωσιν· ὡς γνωστὸν δέ, Χριστιανισμὸς ἄνευ ζωῆς χριστιανικῆς οὔτε νοεῖται οὔτε δύναται νὰ ἐπιδράσῃ· τοῦ βίου τὸ παράδειγμα εἶναι ἡ πρώτη καὶ κυρία διδασκαλία, διδασκαλία οὐσίας, ἐπιδρῶσα διὰ τοῦτο ἀμέσως καὶ ἐπιβαλλομένη ἀβιάστως· ὅσον δῆποτε δόκιμον κήρυγμα χριστιανικόν, ὅση δῆποτε ἱεραποστολικὴ προσπάθεια· ἄνευ ὑποδειγματικοῦ βίου οὐ μόνον ἀποτυγχάνει καθ' ἑαυτὴν, ἀλλὰ καὶ τὸν Χριστιανισμὸν διασύρει.

Ἄμφότεροι οἱ ἀνωτέρω τρόποι συμπεριφορᾶς στεροῦνται καὶ ἦθους χριστιανικοῦ καὶ ἀγάπης χριστιανικῆς, ἥτις εἶναι καὶ ἡ οὐσία καὶ τὸ πλήρωμα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ὧν ἄνευ οὗτος οὐ μόνον νὰ ἐπιδράσῃ δὲν δύναται, ἀλλὰ καὶ διώκεται²· ἡ ἐπιτυχία τῆς χριστιανικῆς ἱεραποστολῆς ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ

1. H. W e n z, Mittler zwischen Ost und West, ἐν: Bulletin der indischen Botschaft Bonn 4 (April 1954), σελ. 10 (Ohm σελ. 26).

2. Πλείονα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἴδε ἐν: Λ ε ω ν ἰ δ ο υ Ἰ ω. Φ ι λ ι π π ἰ δ ο υ Πρωτογόνου θρησκευτικὴ ζωὴ ('Αθήναι 1964), σελ. 129 ἐξ. — Πρβλ. καὶ A u f h a u s e r ("Ἴδε βιβλιογραφίαν), Vorwort, σελ. VII: «Ἰολλοὶ τῶ ὄντι πνευματικῶς ἡγετικοὶ κύκλοι τῶν ξένων πεπολιτισμένων ἐθνῶν, ἰδίᾳ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας, ῥίπτουσι σήμερον ἐν αὐτοσυνειδησίᾳ περιφρονητικὰ βλέμματα ἐπὶ τὴν χριστιανικὴν Εὐρώπην, ἥτις παράφρονησασα, κληρονήσασα τὴν κυρίαν χριστιανικὴν ἐπιτολὴν τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης, δουλεύουσα μεθ' ὅλων αὐτῆς τῶν πνευματικῶν δυνάμεων μόνον τῇ ἐφευρέσει νέων ἀνηκούστων φονικῶν ὄπλων, αὐτεκρεουργήθη. Τοῦτο, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν ἠθικὴν ἐξαγρίωσιν τόσοσ ἐπὶ μέρους ἀτόμων, ὅσον καὶ τῶν περισσοτέρων ἐθνῶν, ἥτις τόσοσ βαθεῖαν κατὰθλιψιν προκαλεῖ, εἶναι μία τῶν φοβερωτάτων μετεπιδράσεων τοῦ ἀνοικτήριμος παγκοσμίου πολέμου». Ἄν δὲ ταῦτα ἔγραφεν ὁ Aufhauser τῷ 1922, μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, τί θὰ ἠδύνατό τις νὰ γράψῃ σήμερον διὰ τὴν μετὰ τὸν δεῦτερον παγκόσμιον πόλεμον ἀγρίαν ὑπανθρωπικὴν κατὰπτωσιν τῆς ἀνθρωπότητος, τόσοσ τῆς ἐξωχριστιανικῆς, ὅσον καὶ τῆς χριστιανικῆς, ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς ὁποίας χριστιανικῆς ἐξαπελύθησαν ἡ κόλασις τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ἡ κόλασις τῶν συνεπειῶν του καὶ ἡ συνεχιζομένη ἀπειλὴ κολάσεως τρίτου παγκοσμίου πολέμου, θερμολογικοῦ, ἀληθοῦς πυρῆου κατακλυσμοῦ, ὅστις θὰ κατέκαιε τὴν ἀνθρωπότητα καὶ θὰ ἀνετίνασσε τὴν πλανήτην!

παραδείγματος τῶν ἱεραποστόλων· ἀπαιτεῖται ἥθος χριστιανικόν, βίος ἀνεπίληπτος, ὀλοκληρωτικὴ ἀφοσίωσις εἰς τὸν Χριστόν, ψυχικὴ εὐτονία, ἀρετὴ, ἀγνότης, προθυμία, πνευματικότης, οὐσιαστικὴ προσφορὰ τοῦ βελτίονος— τοῦ βελτίστου, μάλιστα δὲ πάντων προσφορὰ ἀγάπης μέχρις αὐτοθυσίας, διὰ τὴν δράσιν καὶ ἐπιδράσιν ὁ Χριστιανισμὸς· τοῦτο δὲ εἶναι δυνατὸν μόνον ἐὰν οἱ φορεῖς του, οἱ ἐκπρόσωποι του, οἱ χριστοκλήρυκες ὧσιν ἄξιοι τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ παρέχωσιν ἐν ἑαυτοῖς καὶ δι' ἑαυτῶν ὑπόδειγμα τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, ἥτοι βιωματικὴν οἰκείωσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν εἰς τὰ ἀνθρώπινα ἐξωχριστιανικὰ θρησκευόμενα ἀγνώστων ἀξιῶν, αἵτινες εἶναι: ἀληθῆς θεογνωσία δι' αὐτοποκαλύψεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ καὶ ἀληθῆς λύτρωσις διὰ τῆς ἀνασυνδέσεως τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ.

1955.

15. — Τὴν περὶ ἧς νῦν ὁ λόγος Στατιστικὴν ἐδημοσίευσεν ὁ Καθηγητῆς Heiler¹ ἀπὸ τῆς β' ἐκδόσεως (1955) τοῦ θρησκευτικοῦ χάρτου τῶν Schlunk-Quiring², ἔχει δ' αὕτη ὡς ἐξῆς καθ' ὑπολογισμὸν εἰς στρογγύλους ἀριθμοὺς ἑκατομμυρίων, ἐφ' ὧν προσυπελογίσασμεν τὰς ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς ποσοστιαίας ἀναλογίας τῶν θρησκειῶν:

1955	Πληθυσμὸς τῆς γῆς : 2.400 ἐκ.
Πρωτόγονοι	120 ἐκ. = 5,0%
Κινεζικὴ λαϊκὴ θρησκεία	300 » = 12,5
Σιντοϊσμός	25 » = 1,4
Βουδδισμός	150 » = 6,2
Χινδουϊσμός	320 » = 13,3
Ἰουδαϊσμός	11 » = 0,4
Ἰσλαμισμός	315 » = 13,1
Ἀνεξακρίβωτοι	388 » = 16
ΒΕΩΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑΙ ...	1.629 » = 67,9%
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ	771 » = 32,1%
	<u>2.400 » = 100 %</u>

1956.

16. — Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐδημοσιεύθη³ ἡ ἀκόλουθος στατιστικὴ εἰς «στρογγύλους ἀριθμοὺς», συμπληρωθεῖσα ὑφ' ἡμῶν διὰ τῶν ποσοστιαίων ἐπὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς ἀναλογιῶν:

(Συνεχίζεται)

1. Friedrich Heiler, Die Religionen der Menschheit... κλπ. (ἴδε βιβλιογραφίαν).

2. Ἴδε βιβλιογραφίαν.

3. Schneefuss (ἴδε βιβλιογραφίαν).